

BEZPIECZNA PRZYSTAŃ

Praktyczny
podręcznik jak
budować wsparcie
dla migrantów i
uchodźców w
społecznościach
lokalnych

Mładzinski center Trbovlje, Global Link Lancaster LTD, Stowarzyszenie Rozwoju
i Integracji Młodzieży, Toplum Gonulluleri Vakfi

Erasmus +

Wydany w 2018
Mladinski center Trbovlje
Ulica 1. Junija 18, SI-1420 Trbovlje
Tel. +386 356 12 887
mct@mct.si

Copyright © Mladinski center Trbovlje

Ta publikacja jest dostępna na międzynarodowej licencji Creative Commons Uznanie Autorstwa-Użycie Niekomercyjne-Bez Utworów Zależnych 4.0 (CC BY-NC-ND 4.0)

Redakcja: Gisela Renolds, Katarina Kuhar

Autorzy: Gisela Renolds, Marzena Ples, Emine Kaya, Mitja Adamlje

Współautorzy: Roberta Čotar Krilić, prof. Imogen Tyler, Valmira LLabjani

Tłumaczenie: Ewa Olszowska, Marzena Ples

Edycja i projekt graficzny: Darjan Bunta

Druk: Jože Dolinšek sp. Z oo

Publikacja ta powstała przy wsparciu finansowym Komisji Europejskiej. Wsparcie Komisji Europejskiej przy tworzeniu tej publikacji nie stanowi poparcia dla treści, która odzwierciedla jedynie poglądy autorów, a Komisja nie ponosi odpowiedzialności za jakiegokolwiek wykorzystanie informacji w niej zawartych.

SPIS TREŚCI

OD POMYSŁU DO PROJEKTU: DLA KOGO JEST TA PUBLIKACJA?	4
BYCIE ZA, KIEDY WSZYSCY SĄ PRZECIW	5
BRYTYJSKI WSTĘP DO PODRĘCZNIKA	6
UCIECZKA ZE ŚLEPEJ ULICZKI NIETOLERANCJI	8
BEZPIECZNA PRZYSTAŃ: METODY, NARZĘDZIA, AKTYWNOŚCI MAJĄCE NA CELU TWORZENIE WSPARCIA DLA UCHODźCÓW I MIGRANTÓW PRZEZ SPOŁECZNOŚCI LOKALNE	9
Akcja 1: Opowiadanie historii: kluczowy element świadomości uchodźców	10
Akcja 2: Zwiększanie świadomości wśród młodych ludzi: Escape to Safety (Ucieczka w Bezpiecznie Miejsce)	11
Akcja 3: Zwiększanie świadomości wśród dzieci: Persona Dolls	12
Akcja 4: Alternatywne Sposoby Rozwiązywania Sporów w pracy z młodzieżą – Mediacja	13
Akcja 5: Edukacja rówieśnicza	14
Akcja 6: Wymiana kulturowa	15
Akcja 7: Wydarzenia publiczne mające na celu zwiększenie świadomości społeczności lokalnej na temat migracji i uchodźców	16
Akcja 8 : Wydarzenia publiczne – projekty artystyczne ze społecznością lokalną	17
Akcja 9: Wydarzenia publiczne: Projekty związane z dziedzictwem i wspólną historią	18
Wprowadzenie do Sektora Mediów autorstwa Valmiry Llabjani	19
Akcja 10: Wpływanie na publiczne postrzeganie uchodźców i migrantów za pośrednictwem mediów	20
CZĘŚĆ 7: DALSZE MATERIAŁY DO CZYTANIA I ZWIĘKSZANIA ŚWIADOMOŚCI	21
DODATEK 1: Zajęcia z użyciem Persona Doll - Lalka AHMEDA	27
DODATEK 2: Warsztat z młodzieżą i dorosłymi plan lekcji/zajęć	28
DODATEK 3: Warsztat dla dzieci z planem lekcji/aktywności	29

Od pomysłu do projektu: dla kogo jest ta publikacja?

„Bezpieczna przystań” (Safe haven) to tytuł projektu, czy też raczej wspólna historia, którą piszą partnerzy z czterech krajów: Słowenii, Polski, Turcji i Wielkiej Brytanii od 2016 roku. Ten dwuletni projekt to odpowiedź na kryzys migracyjny i uchodźczy, który spowodowany był wieloletnią wojną w Syrii, niestabilną sytuacją na Bliskim Wschodzie i pogorszeniem się warunków życia w Afryce.

Każde z czterech państw partnerskich doświadczyło tego kryzysu w różny sposób. Turcja przyjęła ponad 2,5 miliona uchodźców z Syrii. Większość z nich żyje w złych warunkach w obozach dla uchodźców, gdzie brakuje podstawowych środków do zapewnienia im godnego życia. Jesienią 2015 roku w Polsce do władzy doszła partia Prawo i Sprawiedliwość, która otwarcie sprzeciwiła się planom Komisji Europejskiej dotyczącym relokacji uchodźców. Polska odmówiła przyjęcia uchodźców. Sprawa podzieliła Polaków. W Wielkiej Brytanii kampania antyimigracyjna miała bezpośrednie przełożenie na wyniki referendum w sprawie wyjścia tego kraju z Unii Europejskiej. Do Słowenii uchodźcy dotarli w październiku 2016 roku. Mimo, że większość z nich nie została w Słowenii, wywołali oni falę strachu i obaw podsycanych przez media.

W ramach projektu zebraliśmy przykłady „akcji” - działań, metod i dobrych praktyk, które pomogą zachować szacunek do różnorodności w zglobalizowanym świecie XXI wieku. Niniejsza książka pokazuje różne działania, które z jednej strony pomagają w pracy z młodymi ludźmi ze środowisk migracyjnych (szczególnie przykład Wielkiej Brytanii), a z drugiej strony uczą empatii w społecznościach lokalnych, które często nie są gotowe na przywitanie i przyjęcie „obcego”. Podręcznik ten jest zbiorem użytecznych metod, które mogą wykorzystać nawet najmniejsze organizacje w celu wzmocnienia edukacji międzykulturowej i zrozumienia różnorodności w swoich społecznościach. Polska wersja językowa zawiera 10 przykładów Akcji. Jeśli znasz język angielski – zachęcamy do zapoznania się z angielską wersją językową, która zawiera ich aż 24 wraz z przykładami scenariuszy warsztatów oraz zbiorem materiałów audiowizualnych dostępnych online.

Bycie za, kiedy wszyscy są przeciw

Mladinski center Trbovlje

„Bycie za, kiedy wszyscy są przeciw” nie jest łatwe. Samo to zdanie sprawia, że czujemy się odsłonięci i skrepowani. Izoluje nas ono od tłumu, nie tylko pod względem naszej intelektualnej postawy, ale także całej naszej istoty. To nie jest tylko kwestia bycia „za lub przeciw”, a raczej naszych myśli, uczuć i wartości.

„Bycie za, gdy wszyscy są przeciw”, lub wypowiedzianie się przeciwko tłumowi, rzadko było w Słowenii uznawane jako użyteczne albo za społecznie lub politycznie pożądane działanie. Historyczne doświadczenia, które przez stulecia zostały odcisnięte w naszych wspomnieniach i wyrosły na rodzaj „ludowych legend”, przedstawiają „milczenie” jako jedną z ważnych cnót dotyczących życia społecznego. Słoweńskie cytaty, które ilustrują tę tendencję: „Ten, który milczy, odpowiada dziewięciu osobom jednocześnie”; „Mędracy milczą”; „Milczenie jest złotem”; „Gdybym zachował milczenie, byłbym mądrym człowiekiem”; „Jeśli język jest cicho, głowa nie będzie bolała”.

Nawet nasza etyka pracy, rozwijana przez dziesięciolecia industrializacji, ustanowiła „milczenie” jako jedną z zalet dobrego pracownika, który wykorzystuje swój czas na pracę, a nie na rozmowy. Rozwinęliśmy negatywne nastawienie do „mówienia”; mówienie stało się synonimem braku pracy, przerwy lub wytchnienia od pracy. Najlepiej ilustruje to tak zwany cytat z fabryki: „Cisza! Pracujemy!” (W dzisiejszych czasach oczywiście zdajemy sobie sprawę, że kluczem do tworzenia wartości dodanej jest komunikacja na różnych poziomach).

Mimo tego, że w biegu historii milczenie uważano w dużej mierze za zaletę „mądrych”, „pracowitych”, „inteligentnych” i „uczciwych” ludzi, w dzisiejszych czasach zbyt często obecny akt „zbiorowego milczenia” jest kluczowym czynnikiem w uprzedzeniach społecznych, bigoterii i wrogości oraz powstawaniu wszelkiego rodzaju demagogii społecznych.

„Zbiorowe milczenie” oznacza ciche przyzwolenie, reprezentuje poddanie się w kwestii obrony. Jako, że demagogię i populizm uważa się za społeczny nowotwór dzisiejszych czasów, „zbiorowe milczenie” można opisać jako chorobę anemicznej większości, która nie jest w stanie i nie ma wystarczającej odwagi lub zainteresowania, aby publicznie sprzeciwić się zjawiskom niszczącym więzi społeczne.

Skoro już zdefiniowaliśmy „zbiorowe milczenie” jako chorobę współczesności, a wzrost populizmu i demagogii jako objaw choroby, co jest lekarstwem? Lekarstwem, w jego najczystszej formie, mogłaby być „odwaga cywilna”.

„Odwaga cywilna” to umiejętność działania dla wspólnego dobra, przeciwko powszechnej opozycji, upokorzeniu i odrzuceniu. Jest to zdolność do zachowania swojego przekonania o tym, czym jest wspólne dobro, niezależnie od potencjalnych osobistych wyrzeczeń.

„Bycie za, kiedy wszyscy są przeciw” odnosi się do sytuacji, w których organizacje zajmujące się sprawami społecznymi znajdują się zarówno dzisiaj, jak i znajdą się w przyszłości. Podręcznik umożliwi tym z nas, którzy są „za”, pomoc we wzmacnieniu tolerancji, pilnie potrzebnej w odpowiedzi na wzrost migracji.

Tak więc główna część naszych wysiłków koncentruje się na wzmacnianiu tolerancji w społeczeństwie. Celem tego podręcznika jest bycie praktycznym narzędziem dla organizacji i grup, w obliczu przyczyn i konsekwencji bigoterii w ich lokalnych społecznościach.

Podręcznik traktuje tolerancję, jako kluczowy czynnik wiążący dla naszego społeczeństwa, które staje się coraz bardziej zróżnicowane z powodu migracji. Celem niniejszego podręcznika nie jest analizowanie aktualnych polityk migracyjnych ani ich osądzanie.

Nasz cel jest jasny: zaoferować organizacjom europejskim zestaw praktycznych środków, które można dostosować i wdrożyć zgodnie z lokalnym kontekstem, potrzebą i stosownością. Podręcznik powinien umożliwić wczesne zapobieganie napięciom społecznym spowodowanym przez radykalny populizm w Europie, dziś i w przyszłości. Dlatego oferujemy wszystkim organizacjom ramy działań, które pomogą im „być za”, nie tylko wtedy, gdy wszyscy inni są już „przeciw”, ale raczej na początku, gdy ogromna większość jeszcze milczy.

Brytyjski wstęp do podręcznika

Prof. Imogen Tyler (Lancaster University)

W 2015 roku bezprecedensowa liczba 1,3 miliona osób złożyła wnioski o udzielenie azylu w 28 państwach członkowskich Unii Europejskiej, Norwegii i Szwajcarii. Ci, którzy szukali schronienia w Europie, w dużej mierze uciekali przed wojnami, konfliktami i uciskiem politycznym w Syrii (ponad 50%), Iraku, Afganistanie i Erytrei. Niektórzy przybyli przez bałkańskie trasy lądowe, ale granice te zostały wkrótce celowo zablokowane przez państwa Europy Środkowowschodniej. W konsekwencji wielu uchodźców zostało zmuszonych do niebezpiecznej przeprawy przez Morze Śródziemne (z Turcji i Libii). Ludzie uciekający przed wojną, konfliktami i innymi groźnymi sytuacjami podejmowali ogromne ryzyko, aby dotrzeć w bezpieczne miejsce. Szacuje się, że tylko w roku 2015, 3771 osób utonęło w basenie Morza Śródziemnego. Latem 2015 roku gazety i serwisy informacyjne na całym świecie pełne były fotografii dzieci, które utonęły i ludzi rozpaczliwie wiosłujących w stronę brzegu na przeciążonych łodziach.

Pomimo ogólnoświatowego oburzenia, sytuacja uchodźców niewiele się zmieniła. Nadal borykają się oni z fizycznymi przeszkodami na drodze ku bezpiecznemu miejscu. Często także spotykają się z wrogim przyjęciem po przekroczeniu granicy. Ta wrogość wobec uchodźców bywa podsycana w celach politycznych. Na przykład na Węgrzech premier Viktor Orbán prowadził głośną kampanię przeciwko uchodźcom. 2 października 2016 r. węgierski rząd przeprowadził referendum w sprawie unijnego systemu relokacji i kwot uchodźców, który miał na celu podzielenie „ciężaru” syryjskich uchodźców pomiędzy kraje UE. Frekwencja poniżej 50% spowodowała, że z prawnego punktu widzenia wyniki były nieważne, jednak aż 98% uczestników referendum głosowało przeciwko przyjęciu uchodźców przez Węgry, umożliwiając Orbánowi zwycięstwo ideologiczne.

Najważniejsza w referendum była jednak „gigantyczna fala rasistowskiej propagandy państwowej”, która je poprzedziła: „olbrzymie billboardy, nowe podręczniki dla szkół podstawowych, Internet, setki tysięcy telefonów, które musieli wykonać urzędnicy państwowi w celu przekonywania biorących udział w referendum do głosowania na „nie” (Tamás 2016). Ta kampania „kosztowała węgierskich podatników równowartość ponad 18 milionów dolarów. Było to 13 500 USD na osobę, która miała ubiegać się o azyl na Węgrzech w ramach kwot uchodźców, o które Węgry zostały poproszone” (Gall 2016).

Kampania przed referendum pokazała także finansowany przez państwo rasizm na skalę, której nie widziano w Europie od czasów nazistowskiej propagandy lat trzydziestych i czterdziestych. Dziś podobne rodzaje propagandy antyuchodźczej można znaleźć w Europie i na całym świecie: „muzułmański ban” Trumpa i plakaty przeciwko uchodźcom „Breaking Point”, które były częścią kampanii Brexit w 2016 w Wielkiej Brytanii to tylko niektóre przykłady.

Uchodźcy są coraz częściej wykorzystywani jako symboliczne zagrożenie. Przedstawia się ich jako katastrofę naturalną, która „zalewa” państwa narodowe lub jako „terrorystów w przebraniu”. W rzeczy samej, propaganda przeciwko uchodźcom była centralnym punktem globalnego wzrostu autorytarnej populistycznej polityki. Tendencja ta, o ile nie zostanie powstrzymana, zagraża przetrwaniu uchodźców i szerszych systemów praw człowieka i wartości humanitarnych.

W 2016 roku, w obliczu tych poważnych wyzwań, cztery organizacje z Polski, Turcji, Słowenii i Wielkiej Brytanii, zaalarmowane reakcją polityczną i medialną na „kryzys uchodźczy”, postanowiły podzielić się praktycznymi metodami edukowania lokalnych społeczności na temat uchodźców. Celem była współpraca ponad granicami oraz dzielenie się przykładami praktycznych czynności mających na celu przeciwdziałanie politycznej i medialnej wrogości wobec uchodźców i migrantów, która niejednokrotnie doprowadziła do werbalnej i fizycznej przemocy wobec migrantów w różnych krajach.

Podręcznik ten jest jednym z rezultatów tego projektu. Zgromadził on praktyczne przykłady warsztatów i innych działań, które nauczyciele, edukatorzy i różne grupy społeczności lokalnych mogą wykorzystać do

przeciwdziałania propagandzie politycznej dotyczącej uchodźców. Ćwiczenia, warsztaty i działania zawarte w podręczniku mają na celu uświadomienie i rozpowszechnienie wiedzy na temat przyczyn migracji i tego, w jaki sposób ludzie zmieniają miejsce zamieszkania, wzmocnienie form praktycznego wsparcia dla migrantów oraz pomoc aktywistom i wolontariuszom w pokazywaniu innych, pozytywnych opowieści dotyczących uchodźców, co niejednokrotnie stoi w opozycji wobec medialnej, antyuchodźczej propagandy. Podręcznik ten będzie niezwykle przydatny dla grup i organizacji, zarówno dużych, jak i małych, które dążą do wzmocnienia solidarności społecznej i spójności między różnymi grupami w swoich społecznościach lokalnych.

Ucieczka ze ślepej uliczki nietolerancji

Roberta Čotar Krilić

Pracownik programowy w Instytucie MOVIT Narodowej Agencji Programu Erasmus + w Słowenii

Moje doświadczenia z wolontariatem, również międzynarodowym, rozpoczęły się w 2001 roku, kiedy byłam wśród wolontariuszy pomagających w ośrodku dla uchodźców w Vič dla uchodźców z Bośni i Hercegowiny. Pamiętam kilka sytuacji, kiedy zabierałam dzieci do centrum Lublany i wszyscy czuliśmy obserwujące nas nietolerancyjne spojrzenia. Byliśmy również celem drwin ze strony „naszych dzieci”, które wyzywały dzieci uchodźców i wyśmiewały ich ubrania. Nigdy nie zapomnę matek, które przesadzały swoje dzieci w inne miejsca podczas oglądania przedstawienia w teatrze lalek. Ponieważ uważaliśmy, że zbyt wiele takich nieprzyjemnych i niedopuszczalnych sytuacji miało miejsce, ludzie w stowarzyszeniu w którym pracowałam postanowili rozpocząć cykl warsztatów zatytułowanych „Jestem cudzoziemcem” w szkołach podstawowych w całej Słowenii, aby wzmocnić poczucie tolerancji w „naszych” dzieciach. Nasze warsztaty były przeprowadzane regularnie i były w większości udane i akceptowane przez niektóre szkoły, jednak przez inne zostaliśmy odrzuceni. Wolontariusze EVS pomagali mi w realizacji projektu, ponieważ wszyscy wierzyliśmy, że postawa tolerancji może być wzmocniona jedynie obecnością nie-Słoweńców podczas aktywności. Nawet wtedy zauważyliśmy różnicę, gdy ten nie-słoweńiec pochodził z np. Serbii lub Niemiec. Oczywiście nasze dzieci uważały, że osoba z Niemiec jest fajniejsza niż ta z Serbii. Żeby przełamać lody i wzmocnić poczucie tolerancji, zdecydowaliśmy się użyć tej drugiej grupy, którą nasze dzieci uważały za „gorszą”. W ten sposób nasza organizacja zaczęła współpracować przy licznych międzynarodowych projektach, gdzie dużo nauczyliśmy się o międzykulturowości, tolerancyjnym zachowaniu, metodach pomagających w integracji cudzoziemców, metodach zachęcania młodzieży do tolerancji, itp. To wszystko było 18 lub 19 lat temu, kiedy strategii Komisji Europejskiej nie były jeszcze wprowadzone. Mimo to, organizacje pracujące z grupami wrażliwymi zdawały sobie sprawę z tego, jakie to wszystko jest ważne. Dzisiaj jestem zatrudniona w Narodowej Agencji programu Erasmus +, dokąd zaprowadziła mnie moja poprzednia praca i aktywizm. Jestem odpowiedzialna za projekty dotyczące różnorodności i integracji. Ilekroć to możliwe, przedstawiam każdej organizacji Strategię na rzecz Włączenia Społecznego i Różnorodności, zmodyfikowaną w 2015 roku, która jasno stwierdza, że program Erasmus + wzmocnia u młodych ludzi tolerancję, przeciwdziała radykalizacji, itp. Ze swoją Strategią Komisja Europejska dosłownie ponagla organizacje do realizacji projektów w celu uwrażliwienia szerszej społeczności. W 2016 roku nastąpił kulminacyjny moment kryzysu uchodźczego, dlatego też priorytetowo skupiliśmy się na uchodźcach i migrantach, zapobieganiu mowie nienawiści i radykalizacji itp. Nawet teraz do Agencji Narodowej trafiają projekty, w ramach których organizacje młodzieżowe i organizacje nastawione na młodzież walczą przeciw radykalizacji i mowie nienawiści oraz wspierają tolerancję. Jest to również jeden z głównych celów programu. Niestety, mimo licznych projektów realizowanych na obszarach lokalnych, nadal może się zdarzyć podczas kwaterowania uczestników wymiany młodzieżowej, że organizacja przyjmująca otrzyma ostrzeżenie: „uchodźcy nie powinni być zakwaterowani w lokalnym hostelu, ponieważ zagrażają bezpieczeństwu miejscowej ludności”. Uważam, że jesteśmy niewystarczająco świadomi i niewystarczająco eksponowana jest ważna rola, jaką nasi pracownicy młodzieżowi odgrywają w sytuacjach krytycznych, gdzie zawsze są pierwsi w terenie i tworzą serce społeczeństwa obywatelskiego walczące o lepsze jutro dla nas wszystkich. To ci pracownicy młodzieżowi ponoszą istotną odpowiedzialność za realizację programu Erasmus + i nadal są ważną stroną we wzmocnianiu tolerancji oraz latarnią, która pokazuje drogę wyjścia z tej „ślepej uliczki nietolerancji”.

**BEZPIECZNA PRZYSTAŃ:
METODY, NARZĘDZIA ORAZ,
AKTYWNOŚCI MAJĄCE NA CELU
TWORZENIE WSPARCIA DLA
UCHODźCÓW I MIGRANTÓW
PRZEZ SPOŁECZNOŚCI
LOKALNE**

Akcja 1: Opowiadanie historii: kluczowy element świadomości uchodźców

KRÓTKI OPIS METODY Opowiadanie historii (z j. ang. storytelling) to metoda coraz częściej wykorzystywana przez osoby pracujące z młodzieżą oraz organizacje pozarządowe w celu wyrażania poglądów i przedstawiania doświadczeń grup docelowych, z którymi pracują.

Opowiadanie historii ma zasadnicze znaczenie dla świadomości uchodźców, ponieważ umożliwia im podzielenie się własną opowieścią, przeżyciami i doświadczeniami. Do opowieści mogą oni wprowadzić wiele historii, różne perspektywy i wydarzenia, które wychodzą poza „pojedynczą, dominującą historię” uchodźcy lub migranta.

CELE Opowiadanie historii to skuteczna metoda i silne narzędzie, które wywołuje emocje. Historie o migracji to opowieści o poszczególnych ludziach, ich doświadczeniach, marzeniach i nadziejach. Opowiadanie historii jest sposobem dokumentowania i pamiętania o życiu ludzi. Poprzez opowieści uchodźców następuje ich indywidualizacja oraz poszukiwanie podobieństw. Dzięki temu niebezpieczne myślenie w kategoriach „my” vs „oni” jest kwestionowane.

Opowiadanie historii może również rzucić wyzwanie koncepcji uchodźców jako jedynie ofiar, które potrzebują pomocy. Przypomina nam ono, że uchodźcy to ludzie o indywidualnym życiu, nadziejach i obawach, którzy doświadczyli łamania praw człowieka. Wsparcie dla nich powinno opierać się na empatii, a nie na litości.

REZULTATY Opowiadanie historii przyjmuje różne formy takie jak:

- Publiczne rozmowy i wywiady;
- Nagrania historii mówionych;
- Wywiady wideo i audio;
- Wystawy fotografii narracyjnej;
- Publikowanie historii zarówno online jak i offline.

GRUPA DOCELOWA Przedstawiciele społeczności lokalnych, uchodźcy, decydenci, organizacje pozarządowe.

REALIZACJA Uchodźcy, facylitatorzy, pisarze, edukatorzy, artyści, fotografowie.

Akcja 2: Zwiększanie świadomości wśród młodych ludzi: Escape to Safety (Ucieczka w Bezpieczne Miejsce)

Wystawa doświadczeń „Escape to Safety” jest organizowana przez Global Link DEC (www.globallink.org.uk) w Wielkiej Brytanii. Stworzona i organizowana w Niemczech wystawa Labyrinth Fluchtweg przez Verein Entwicklung Niedersachsen posłużyła inspiracją dla Escape to Safety.

KRÓTKI OPIS METODY Multimedialna wystawa „Ucieczka w bezpieczne miejsce” to symulacja doświadczeń osób ubiegających się o azyl w Wielkiej Brytanii. „Zwiedzający” wystawę przechodzi przez 8 małych pokoi i niejako wciela się w uchodźcę, doświadczając różnych etapów, najpierw ucieczki z własnego kraju, przybycia do Wielkiej Brytanii, a potem starania się o azyl. Słucha ścieżki dźwiękowej – historii trzech uchodźców, opowiadanych przez nich samych, którzy wchodzi w interakcje z celnikami, urzędnikami imigracyjnymi, mediami.

CELE Zwiększenie poziomu wiedzy i zrozumienia, dlaczego ludzie zostają uchodźcami i jakie trudności mogą się pojawić podczas procesu ubiegania się o azyl. Rozwinięcie empatii w stosunku do uchodźców.

REZULTATY Zwiększenie poziomu wiedzy i empatii.

ZASOBY NIEZBĘDNE DO REALIZACJI DZIAŁANIA

1. Wystawa zbudowana jest z 40 sklejonych ze sobą płyt pilśniowych. Istnieje możliwość „zbudowania” wystawy za pomocą paneli i zasłon z wykorzystaniem różnych przestrzeni.
2. Ścieżka dźwiękowa, odtwarzacz MP3, słuchawki. Ścieżkę dźwiękową można pobrać ze strony www.globallink.org.uk
3. Personel do obsługi i zarządzania odtwarzaczami MP3 oraz tworzenia przestrzeni
4. Miejsce wystawy.

GRUPA DOCELOWA Każdy powyżej 11 roku życia.

REALIZACJA Organizacje pozarządowe bądź aktywiści, którzy chcą zwiększyć świadomość na temat uchodźców.

POTENCJALNY ZASIĘG Zależy od liczby dostępnych odtwarzaczy MP3. Ścieżka dźwiękowa trwa 15 minut. Uczestnicy wchodzi w odstępach 1-3 minut, ponieważ małe przestrzenie nie są w stanie pomieścić więcej niż jednej lub dwóch osób naraz. Wystawa Escape to Safety w ciągu godziny może przyjąć 30 osób.

POTRZEBNY CZAS Kilka dni na pozyskanie materiałów fizycznych i dźwiękowych oraz stworzenie fizycznej przestrzeni wystawy. Jeśli korzystasz z wystawy Global's Link Escape to Safety, potrzebne jest około czterech godzin na jej zbudowanie.

Akcja 3: Zwiększanie świadomości wśród dzieci: Persona Dolls

KRÓTKI OPIS METODY Persona dolls (z j. ang. persona – osoba, podmiot; doll – lalka) to metoda mająca na celu uwrażliwić dzieci na różnice międzykulturowe. Nauczyciel bądź edukator przynosi lalkę (persona doll), która jest uchodźcą, na zajęcia. Persona Doll porozumiewa się z dziećmi „szepcząc” na ucho facylitatorowi.

CELE Zwiększenie poziomu wiedzy i zrozumienia dlaczego ludzie zostają uchodźcami. Rozwinięcie empatii w stosunku do uchodźców.

REZULTATY Dzieci rozumieją niektóre powody, dla których ludzie opuszczają swoje kraje. Dzieci rozumieją, że czasami jest niezwykle trudno i boleśnie rozpocząć nowe życie w nowym kraju. Dzieci są zmotywowane do pomocy nowoprzybyłym w szkole i społeczności lokalnej.

ZASOBY NIEZBĘDNE DO REALIZACJI DZIAŁANIA Lalka Persona Doll;
Strona: personadoll.uk;
Edukator/facylitator;
Miejsce przeprowadzenia zajęć.

GRUPA DOCELOWA Dzieci w wieku od 3 do 7 lat.

REALIZACJA Edukatorzy, nauczyciele, osoby pracujące z dziećmi.

POTENCJALNY ZASIĘG Maksymalnie 15 dzieci podczas jednej sesji.

POTRZEBNY CZAS 30 minut.

Akcja 4: Alternatywne Sposoby Rozwiązywania Sporów w pracy z młodzieżą – Mediacja

KRÓTKI OPIS METODY Narzędzia edukacyjne i metody wspierające mediację z młodymi ludźmi przygotowane zostały w ramach projektu First ADR Kit. Celem projektu było rozpowszechnianie Alternatywnych Sposobów Rozwiązywania Sporów, szczególnie mediacji wśród młodzieży. Projekt koordynowany był przez Stowarzyszenie Rozwoju i Integracji Młodzieży STRIM.

CELE Zwiększenie zdolności młodych ludzi do rozwiązywania konfliktów między sobą w sposób pokojowy.

Zwiększenie wiedzy na temat zasad mediacji, jej struktury i zasad.

Podniesienie poziomu umiejętności związanych z mediacją, takich jak aktywne słuchanie, radzenie sobie z emocjami, identyfikowanie i rozumienie różnych potrzeb, budowanie dialogu, oddzielanie problemu od osoby, obiektywność i zarządzanie konfliktem.

REZULTATY Młodzi ludzie są lepiej przygotowani do procesu mediacji (zarówno jako uczestnicy/strony konfliktu, jak i jako mediatorzy). Młodzi ludzie lepiej rozumieją różnego rodzaju konflikty (w tym te oparte na różnicach kulturowych), rozwijają empatię wobec innych młodych ludzi. Młodzi ludzie doceniają cechy mediacji, takie jak wolność wyboru, godność i odpowiedzialność za rozwiązanie.

ZASOBY NIEZBĘDNE DO REALIZACJI DZIAŁANIA Gotowe scenariusze warsztatów można znaleźć na stronie: www.firstadrkit.org

GRUPA DOCELOWA Młodzi ludzie w wieku 15 – 30 lat.

REALIZACJA Pracownicy młodzieżowi, osoby pracujące z młodzieżą, edukatorzy, facylitatorzy.

POTENCJALNY ZASIĘG 10 - 30 (w zależności od scenariusza)

POTRZEBNY CZAS Każdy warsztat trwa 1,5 godziny.

Akcja 5: Edukacja rówieśnicza

KRÓTKI OPIS METODY Edukacja rówieśnicza to narzędzie pracy z młodzieżą, które stwarza młodym ludziom możliwość uczenia się od siebie nawzajem i bycia aktywnymi uczestnikami.

Edukacja rówieśnicza jest metodą edukacji pozaformalnej. Młody człowiek staje się trenerem dla swoich rówieśników w określonym temacie. 20-25 rówieśników spotyka się i za pomocą metod edukacji pozaformalnej dyskutuje i dzieli się swoimi opiniami na wybrany temat. Są to zajęcia na przykład z praw człowieka, demokracji, społeczeństwa obywatelskiego itp.

Edukacja rówieśnicza tworzy niehierarchiczne relacje między rówieśnikami. Młodzi ludzie, którzy chcą zostać „trenerami rówieśników” (peer educators) powinni odbyć szkolenie, które zapewni im wiedzę, postawy i umiejętności potrzebne do realizacji pozaformalnych sesji z rówieśnikami.

TOG – Toplum Gonulluleri Vakfi z Turcji stosuje metodologię edukacji rówieśniczej w ramach wsparcia projektu dla młodych uchodźców. Młodzi ludzie z Syrii prowadzą sesje dla rówieśników na temat zdrowia seksualnego oraz przemocy ze względu na płeć. Sesje prowadzone są w ośrodkach młodzieżowych w języku arabskim. Ważne jest, aby młodzi ludzie z Syrii byli nie tylko przedmiotami działań, ale stali się aktywnymi podmiotami, rozpowszechniającymi wiedzę w Turcji we własnym języku ojczystym.

CELE Edukacja rówieśnicza ma na celu umożliwienie młodym ludziom poczucia większej pewności siebie w procesie uczenia się i dzielenia się informacjami wśród rówieśników oraz stawania się ekspertami w konkretnych dziedzinach. Edukacja rówieśnicza tworzy przestrzeń, w której młodzi ludzie mogą swobodnie wymieniać swoje pomysły i doświadczenia.

REZULTATY Młodzi ludzie prowadzą zajęcia dla swoich rówieśników. Są zmotywowani i bardziej pewni siebie. Rozwijają swoje umiejętności liderские.

GRUPA DOCELOWA Młodzi ludzie ze społeczności lokalnych, młodzi uchodźcy.

REALIZACJA Pracownicy młodzieżowi, osoby pracujące z młodzieżą, organizacje pozarządowe.

POTENCJALNY ZASIĘG Każda sesja prowadzona jest dla 15-25 osób.

POTRZEBNY CZAS W zależności od projektu, szkolenie może zająć od dwóch godzin do dwóch dni.

Akcja 6: Wymiana kulturowa

KRÓTKI OPIS METODY Te działania realizowane są w celu zgromadzenia (młodych) ludzi z różnych środowisk, kultur, obszarów geograficznych, osób o różnej tożsamości, które w ramach spotkania dzielą się elementami swojej kultury.

Jeżeli uczestnicy opracują własne działania, akcja ta jest o wiele bardziej skuteczna.

Są to działania społeczne lub projekty artystyczne, na przykład z wykorzystaniem muzyki. Mogą to być spotkania o charakterze kulturowym, podczas których młodzi ludzie dzielą się swoimi tradycjami, kuchnią, zabawami, aktywnościami sportowymi. Mogą to być wycieczki kulturalne, pikniki, imprezy taneczne, teatr czy też zajęcia językowe.

CELE Spotkanie ludzi, którzy będą dzielić się elementami swojej kultury, tożsamości, różnymi historiami.

Wzmocnienie szacunku dla odmienności oraz rozwinięcie wśród młodych ludzi umiejętności i postaw, które pomogą im żyć w harmonii i pokoju.

Działania te pomagają również młodym migrantom i uchodźcom w integracji z nowym środowiskiem, a jednocześnie potwierdzają ich własną tożsamość i dają im pewność siebie w przeciwdziałaniu dyskryminacji.

Takie działania nie powinny jednak polegać na uczeniu uchodźców o nowych kulturach czy sposobach życia, ale na tworzeniu atmosfery wzajemnego uczenia się i zrozumienia.

REZULTATY Zwiększony poziom otwartości na inne kultury i rozumienie ich.

Wzajemne uczenie się i większa integracja społeczności lokalnej.

POTENCJALNY ZASIĘG W zależności od charakteru wydarzenia. Może to być kameralne spotkanie dla 5 osób, aktywności sportowe dla 100 osób lub też wydarzenie muzyczne lub sztuka teatralna dla 200 osób.

GRUPA DOCELOWA Młodzi imigranci i uchodźcy oraz lokalni młodzi ludzie.

REALIZACJA Pracownicy młodzieżowi, osoby wspierające społeczność lokalną, organizacje pozarządowe.

Akcja 7: Wydarzenia publiczne mające na celu zwiększenie świadomości społeczności lokalnej na temat migracji i uchodźców

KRÓTKI OPIS METODY Może to być wydarzenie powiązane z istotną datą na przykład 20 czerwca Światowy Dzień Uchodźcy, 10 grudnia Międzynarodowy Dzień Praw Człowieka lub 21 września Międzynarodowy Dzień Pokoju.

Na wydarzeniach tego rodzaju powinni być obecni uchodźcy, którzy opowiedzą swoją historię (na żywo lub za pomocą nagrań audio lub wideo).

Ponadto podczas wydarzenia można zaproponować następujące aktywności:

- Potrawy narodowe, przekąski i napoje przygotowywane przez uchodźców i migrantów. Możliwość skosztowania różnego jedzenia przyciąga ludzi, a wspólne spożywanie posiłków ich łączy.
- Pokazy filmów krótkometrażowych.
- Wystawy: mogą zawierać narracje fotograficzne, wykonane malowane przez dzieci uchodźców, zdjęcia krajów i miejsc skąd uchodźcy uciekają.
- Warsztaty rękodzieła, zajęcia plastyczne lub gry dla dzieci.
- Wymiana ubrań.

Inne.

CELE Zwiększenie poziomu wiedzy i zrozumienia zagadnień związanych z migracją, uchodźcami, ubieganiem się o azyl.

Umożliwienie spotkania ludzi z różnych społeczności i wspólne spędzanie czasu.

REZULTATY Zwiększony poziom otwartości wobec uchodźców, osób ubiegających się o azyl oraz migrantów.

Większa spójność społeczności lokalnej.

ZASOBY NIEZBĘDNE DO REALIZACJI DZIAŁANIA www.globallink.org.uk – historie cyfrowe
http://www.refugee-action.org.uk/refugee_voices
<http://innovation.unhcr.org/7-videos-guaranteed-to-change-the-way-you-see-refugees/>

GRUPA DOCELOWA Społeczność lokalna, wszystkie grupy wiekowe.

REALIZACJA Pracownicy młodzieżowi, facylitatorzy, uchodźcy, migranci.

POTENCJALNY ZASIĘG 10 – 300.

POTRZEBNY CZAS Popołudnie, wieczór lub cały dzień w zależności od zaplanowanych działań.

Akcja 8 : Wydarzenia publiczne – projekty artystyczne ze społecznością lokalną

KRÓTKI OPIS METODY Projekty artystyczne, które angażują uchodźców i migrantów oraz społeczność lokalną. Na przykład:

- Kółko rękodzieła artystycznego, podczas spotkań którego kobiety mogą się spotkać, robić na drutach, szyć, szydełkować, przerabiać ubrania i rozwijać różne umiejętności;
- Tworzenie murali;
- Tworzenie banerów na festiwale;
- Warsztaty fotografii / sztuk wizualnych;
- Warsztaty opowiadania historii / dramy;
- Warsztaty muzyczne;
- Warsztaty opowieści cyfrowych.

CELE Otwartość na różnorodność.

Integracja migrantów i uchodźców ze społecznością lokalną poprzez tworzenie przestrzeni kreatywnych i wspólnych interakcji.

REZULTATY Zwiększenie stopnia otwartości w stosunku do uchodźców, migrantów i osób ubiegających się o azyl.

Integracja społeczna.

ZASOBY NIEZBĘDNE DO REALIZACJI www.globallink.org.uk – opowieści cyfrowe.

DZIAŁANIA Przykład: The Vulnerability Series to wystawa syryjskiego artysty Abdulla Al-Omari w Zjednoczonych Emiratach Arabskich. Maluje on znanych liderów światowych jako uchodźców.

GRUPA DOCELOWA Społeczność, wszystkie grupy wiekowe.

REALIZACJA Pracownicy młodzieżowi, facylitatorzy, uchodźcy, migranci.

POTENCJALNY ZASIĘG Od 10 osób w górę.

CZAS W zależności od działania.

Akcja 9: Wydarzenia publiczne: Projekty związane z dziedzictwem i wspólną historią

KRÓTKI OPIS METODY Projekty związane z dziedzictwem badają i odkrywają wspólne historie (np. Afrykanów i Azjatów wspierających Brytyjczyków podczas wojen światowych), a także przyczyny i skutki (w tym pozytywne) imigracji i emigracji w kontekście krajowym i międzynarodowym (np. Polscy uchodźcy w Wielkiej Brytanii po drugiej wojnie światowej).

Badania mogą być prowadzone przez wolontariuszy a wyniki i ich dokumentacja mogą być publikowane zarówno na papierze jak i w Internecie (np. www.documentingdissent.org.uk); W ramach projektów dotyczących dziedzictwa organizowane są wystawy, opisywanie szlaków miejskich, a także tworzone są ekspresje artystyczne poprzez teatr, muzykę, sztukę wizualną.

CELE Poznanie wspólnych historii.
Uświadomienie sobie faktu, że migracja jest naturalnym zjawiskiem ludzkiej egzystencji.
Zrozumienie przyczyn i skutków migracji.
Docenienie różnorodności kultur.

REZULTAT Zwiększenie stopnia otwartości w stosunku do uchodźców, migrantów i osób poszukujących azylu.

ZASOBY NIEZBĘDNE DO REALIZACJI DZIAŁANIA www.documentingdissent.org.uk
refugeeweek.org.uk
blackhistorymonth.org.uk
<http://en.unesco.org/themes/building-peace-programmes>

GRUPA DOCELOWA Dorośli.

REALIZACJA Pracownicy młodzieżowi, osoby pracujące z młodzieżą, facylitatorzy, historycy, wolontariusze.

POTENCJALNY ZASIĘG Od 10 w górę.

POTRZEBNY CZAS W zależności od działania.

Wprowadzenie do Sektora Mediów

Valmira LLabjani

Wykazano, że media przejmują główną rolę w kształtowaniu opinii publicznej w kwestiach związanych z imigracją.

Najnowsze statystyki z sondaży opinii publicznej ogłoszone przez Eurobarometr pokazują imigrację jako jedną z głównych trosk Europejczyków, prześcigającą problemy gospodarcze na poziomie UE. Inne badanie, opublikowane w czasopiśmie *Journal of the Social Issues* przez kanadyjskich psychologów społecznych również sugeruje, że tematy dotyczące polityki imigracyjnej oraz traktowania imigrantów i uchodźców wiążą się z niepewnością i troską. Badanie to sugeruje, że media wykorzystują publiczną niepewność wokół imigracji oraz stosunku do uchodźców i osób ubiegających się o azyl, przedstawiając te grupy jako grożące umożliwieniem inwazji zachodnich narodów.

Przykładowo, w brytyjskiej prasie zaobserwowano najsilniejsze nastroje antyimigracyjne wyrażone w środkach masowego przekazu. Ponad 600 artykułów wymieniających „imigrację” lub „migrację” powstało w latach 2006-2014, a słowo „masa” było najczęściej używanym terminem opisującym imigrację (Allen, 2016). Ogólnie rzecz biorąc, liczne badania, wykazały, że media promują temat imigracji i zwykle odgrywają rolę w kształtowaniu postaw antyimigracyjnych (Vergeer i in., 2000, Schlueter and Davidov, 2011, Meltzer i wsp., 2017).

Akcja 10: Wpływanie na publiczne postrzeganie uchodźców i migrantów za pośrednictwem mediów.

KRÓTKI OPIS METODY Rozpowszechnianie pozytywnych historii w mediach drukowanych, internetowych i telewizyjnych, poprzez tworzenie komunikatów prasowych i budowanie relacji z dziennikarzami.

Radzimy pomyśleć o czymś, co może być ciekawe dla dziennikarzy, a czego jeszcze nie znają (np. nowe raporty, statystki, nieoczywiste historie ze zwrotem akcji, zaskakujące fakty, coś, co może rzucić wyzwanie oficjalnej polityce).

Koniecznym jest napisanie komunikatu prasowego tak, aby dziennikarz mógł wykorzystać go w artykule publikowanym np. w gazecie. Musi on zawierać datę wysłania, nagłówek i pierwszy akapit (z następującymi informacjami: kto, co, gdzie, kiedy, gdzie), cytaty, dane kontaktowe. Można dołączyć statystyki.

CELE Wysyłanie komunikatów prasowych i organizacja wywiadów w celu tworzenia bardziej pozytywnego przekazu o uchodźcach i migrantach, koncentrując się na osobistych historiach.

REZULTATY Relacje, czyli opowieści uchodźców i migrantów, które koncentrują się na indywidualnych historiach poszczególnych ludzi. Zamiast skupiać się na faktach, liczbach i przekazach o „masie” uchodźców i imigrantów, odwołują się one do ludzkich wartości i empatii.

Zwiększona liczba reportaży o rodzinach, kobietach, dzieciach.

GRUPA DOCELOWA Dziennikarze.

REALIZACJA Organizacje pozarządowe i jej interesariusze.

POTENCJALNY ZASIĘG Bezpośrednio – dziennikarze, pośrednio – szersza publiczność.

**DALSZE MATERIAŁY DO
CZYTANIA I ZWIĘKSZANIA
ŚWIADOMOŚCI**

Filmy, opowiadania cyfrowe, pakiety edukacyjne, gry i inne aktywności edukacyjne na temat Uchodźców, Poszukujących Azylu i Migracji

City of Sanctuary

Strona internetowa pełna filmów, prezentacji Power Point i opowieści uchodźców, mająca na celu pomoc w zwiększeniu świadomości i zrozumienia kryzysu uchodźczego, zarówno w Wielkiej Brytanii, jak i w innych krajach.

Link: <https://cityofsanctuary.org/resources/raising-awareness/talks/>

Global Link - cyfrowe opowiadania

Cyfrowe opowiadania (1-3 minuty), filmy wyprodukowane przez uchodźców w Wielkiej Brytanii, Włoszech, na Węgrzech i w Niemczech.

Dostępne pod adresem: <http://www.globallink.org.uk/page.php?id=298>

Strona Refugee Week

Witryna zawierająca listy organizacji i osób z całego kraju, które organizują wydarzenia z okazji Tygodnia Uchodźców oraz przydatne materiały edukacyjne.

Link: <http://refugeeweek.org.uk/info-centre/educational-resources/>

Amnesty International

Strona internetowa z listą filmów edukacyjnych. Dostępne filmy fabularne dotyczące uchodźców / migracji w podziale na region i poziom edukacji. Zawiera również sekcję poświęconą faktom i mitom o uchodźcach i dokumenty oraz obrazy dotyczące wszystkich „znanych” uchodźców, którzy przyczynili się do rozwoju społeczeństwa, kultury i gospodarki w Wielkiej Brytanii. Kompletny plan lekcji z 8 działami wyjaśniający podstawowe pojęcia takie jak uchodźca, IDP i osoba ubiegająca się o azyl.

Link: <https://www.amnesty.org/en/latest/education/2015/10/8-educational-resources-to-better-understand-the-refugee-crisis/>.

Wysoki Komisarz Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców (UNHCR)

Strona internetowa z wieloma materiałami dla młodych ludzi zarówno w kontekście szkoły, jak i poza nią. Wszystkie materiały są w języku angielskim, ale niektóre z nich dostępne są w innych językach.

Poniżej znajdują się wybrane aktywności i linki na stronie internetowej UNCHR:

Passages

Gra uświadamiająca uczestnikom przez jakie doświadczenia przechodzą uchodźcy.

Link: <http://www.unhcr.org/uk/passages-game.html>

Not Just Numbers Toolkit

Plany lekcji, ćwiczenia edukacyjne, ćwiczenia wideo i foto.

Link: <http://www.unhcr.org/uk/not-just-numbers.html>

Balloon Game

Krótki i zabawny gra mająca na celu uświadomienie problemów, z jakimi muszą się zmierzyć uchodźcy w nowym kraju.

Link: <http://www.unhcr.org/uk/the-balloon-game.html>

Against All Odds

Gra on-line pozwalająca graczowi doświadczyć sytuacji ucieczki z kraju i niebezpiecznej podróży w poszukiwaniu schronienia.

Link: <http://www.unhcr.org/uk/against-all-odds.html>

Raport UNHCR Global Trends

Główny roczny raport UNHCR zawierający najnowsze fakty i dane liczbowe w sprawie uchodźców, osób ubiegających się o azyl, migrantów i innych osób, których dotyczy.

Link: <http://www.unhcr.org/globaltrends2016/>

They Came Because They Had To Package

Plan lekcji Amnesty International z ćwiczeniami klasowymi wyjaśniającymi podstawowe pojęcia z przykładami zaczerpniętymi z historii słynnych uchodźców.

Link: <http://www.unhcr.org/uk/they-came-because-they-had-to-package.html>

My Dreams for the Future

My Dreams for the Future to książka do pobrania oparta na rysunkach i opowieściach kongijskich dzieci uchodźców w Burundi, wydana przez UNHCR.

Link: <http://www.unhcr.org/uk/my-dreams-for-the-future.html>

Dadaab Stories

Dadaab Stories to multimedialna platforma zawierająca duży zbiór opowiadań i filmów z obozu dla uchodźców Dadaab w Kenii, w którym mieszkają setki tysięcy ludzi, głównie somalijscy uchodźcy.

Link: <http://www.unhcr.org/uk/dadaab-stories.html>

Meet the Somalis

Meet the Somalis to zbiór 14 ilustrowanych historii przedstawiających prawdziwe doświadczenia Somalijczyków w siedmiu miastach w Europie.

Link: <http://www.unhcr.org/uk/meet-the-somalis.html>

Filmy i materiały wideo

A Life on Hold – 7 min

Odpowiedni dla młodych ludzi w wieku 12-15 lat i 15-18 lat.

Link: https://www.youtube.com/watch?v=YIJ_ox1q6l8&feature=youtu.be

Rain is Beautiful - 8 min

Odpowiedni dla młodych ludzi w wieku 12-15 lat i 15-18 lat.

Link: <https://vimeo.com/47612730>

Siedem bezpłatnych krótkich filmów o uchodźcach

Te filmy są ujęte na liście polecanych przez Amnesty International filmów o uchodźcach.

Link: <https://www.amnesty.org/en/latest/education/2016/03/seven-free-short-films-about-refugees-recommended-by-human-rights-educators/>

Seria filmów BBC o uchodźcach

BBC wyprodukowało pięć poruszających filmów. Wszystkie są odpowiednie dla młodych ludzi w wieku od 9 do 12 lat.

Link: <http://www.unhcr.org/uk/seeking-refuge-animation-film-series.html>

Navid's story (Kurdyjski uchodźca z Iranu)

Link: <https://www.bbc.co.uk/programmes/p00vdxny>

Rachel's story (uchodźczyni z kraju w Południowej Azji, prześladowana za swoją religię)

Link: <https://www.bbc.co.uk/programmes/p00vdxpo>

Juliane's journey from Zimbabwe

Link: <https://www.bbc.co.uk/programmes/p00vdxr9>

Hamid's journey from Eritrea

Link: <https://www.bbc.co.uk/programmes/p00vdxrk>

Ali's journey from Afghanistan

Link: <https://www.bbc.co.uk/programmes/p00vc149>

Filmy od/dla UNCHR

Jest to 7 filmów wyprodukowanych przez/dla UNHCR w różnych krajach.

Link: <http://innovation.unhcr.org/7-videos-guaranteed-to-change-the-way-you-see-refugees/>

Działalność dydaktyczna Czerwonego Krzyża

Oferta dydaktyczna, np. materiał dla szkół podstawowych, który łączy audycję radiową księżnej Elżbiety w 1940 roku z ucieczką dzieci uchodźców na świecie w dzisiejszych czasach.

Link: <http://www.redcross.org.uk/Tags/Refugees-?cts=teachingresources>

Zasoby edukacyjne Oxfam

Sztuki wizualne, teksty, występy i lekcje muzyki związane z problematyką uchodźców. Zawiera film animowany w stylu fantasy o uchodźcy Carly.

Link: <https://www.oxfam.org.uk/education/resources>

<http://www.tracesproject.org/learning-activities/>

Refugee voices

Strona z historiami uchodźców, działaniami i informacjami na ten temat. Zawiera spisane historie o uchodźcach z całego świata.

Link: http://www.refugee-action.org.uk/refugee_voices

Geographical Association

Przydatne materiały dydaktyczne dotyczące uchodźców i migracji.

Link: <http://www.geography.org.uk/resources/refugeesandmigration/>

Global Learning Programme

Zbiór dokumentów, planów lekcji i artykułów pomagających nauczycielom w Wielkiej Brytanii uczyć o migracji i uchodźcach.

Link: <http://glp.globaldimension.org.uk/pages/10756>

Refugee Council

Fakty i statystyki dotyczące uchodźców, głównie w Wielkiej Brytanii.

Link: <https://www.refugeecouncil.org.uk/>

Right to Remain Toolkit

Przewodnik po brytyjskim systemie imigracyjnym i azylowym. Zawiera przegląd systemu prawnego i procedur, wraz ze szczegółowymi informacjami na temat praw i opcji na kluczowych etapach oraz działaniami, które można podjąć w celu wsparcia swojego wniosku lub pomocy innym.

Link: <https://righttoremain.org.uk/toolkit/index.html>

Youth for Human Rights

Strona z darmowymi materiałami i lekcjami.

Link: <https://www.youthforhumanrights.org/educators/downloads.html>

Resources for Faith Organisations (churches) - organizacje związane z kościołem podnoszące świadomość problemów związanych z uchodźcami

Oferowanie gościnności nieznanym jest powszechnym wymogiem wielu różnych tradycji religijnych. Wszystkie religie nauczają w jakiejś formie Złotej Reguły (traktuj innych tak, jak chciałbyś być traktowany) i że każda istota ludzka ma wrodzoną wartość i godność - nasza ludzka wspólnota przekracza granice narodowe, rasowe, kulturowe lub językowe.

Link: <https://ctbi.org.uk/how-the-churches-are-responding-to-the-refugee-crisis/>

Scottish faiths action for refugees

Strona internetowa poświęcona chrześcijańskim reakcjom na kryzys uchodźczy, dostępna tutaj:

http://www.churchofscotland.org.uk/speak_out/our_other_work/scottish_faiths_action_for_refugees.

Christian Aid

Jest to projekt Kościoła w Szkocji współpracujący ze społecznościami z wszystkich innych Wyznań w celu wspierania uchodźców w Szkocji.

Link: <http://www.eauk.org/church/resources/help-refugees.cfm>

Jeśli chciałbyś zaangażować się w przyjmowanie uchodźców do Wielkiej Brytanii, oto strona:

<https://www.christianaid.org.uk/emergencies/refugee-crisis-church-resources>.

Worship Resources for Churches

Strona internetowa zawierająca materiały dla kościołów dotyczące kryzysu uchodźczego.

Link: <https://www.christianaid.org.uk/emergencies/refugee-crisis>

Living It

Strona internetowa poświęcona odpowiedzi Christian Aid na kryzys uchodźczy. Living It jest gotowym do użycia źródłem informacji dla liderów młodzieżowych - dostarczające materiałów do całej sesji grupy młodzieżowej.

Link: <http://learn.christianaid.org.uk/YouthLeaderResources/LivingItrefugees.aspx>

CAFOD (Catholic Association for Overseas Development)

Materiały (filmy, prezentacje Power Point oraz plany lekcji i aktywności) na temat kryzysu uchodźczego, aby pomóc dzieciom uczyć się, modlić i podejmować działania na rzecz uchodźców.

Link: <https://cafod.org.uk/Education/Primary-schools/Refugee-resources>

Fundacja Zakat

Organizacja, która pomaga finansowo Muzułmanom w potrzebie, w tym uchodźcom w Wielkiej Brytanii.

Link: <https://www.nzf.org.uk/Apply/Eligibility>

Strona Support Refugees

Żydowska odpowiedź na kryzys uchodźczy.

Link: <https://www.supportrefugees.org.uk/>

KAMPANIE - POLITYKI - strony internetowe

Citizens UK

Organizacja społeczna prowadząca kampanię na rzecz pomocy uchodźcom osiedlającym się w Wielkiej Brytanii.

Link: http://www.citizensuk.org/save_lives_by_helping_resettle_refugees.

Churches' Commission for Migrants in Europe

CCME jest organizacją ekumeniczną, która służy kościołom w ich dążeniu do promowania wizji inkluzywnej społeczności poprzez opowiadanie się za właściwą polityką dla migrantów, uchodźców i grup mniejszościowych na szczeblu europejskim i krajowym.

Link: <http://www.ccme.be/> i <http://www.refugee-action.org.uk/>

SEA EYE - Search. Rescue. Save.

Organizacja, która podpisała Kodeks Postępowania z włoskimi władzami w sprawie misji ratunkowych.

Link: <http://sea-eye.org/en/sea-eye-signed-the-code-of-conduct/>

ORAM

Misją ORAM jest umożliwienie społeczności międzynarodowej ochrony wyjątkowo wrażliwych uchodźców i osób ubiegających się o azyl. W tym celu koncentrujemy się na dostarczaniu innowacyjnych narzędzi, najnowocześniejszych badań i sprawdzonych empirycznie programów oceny dla specjalistów ds. Uchodźców na całym świecie.

Link: <http://oramrefugee.org/>.

ILGA EUROPE

Strona internetowa na temat tego, dlaczego ważna jest praca nad azylem dla osób LGBTI w Europie.
Link: <https://www.ilga-europe.org/what-we-do/our-advocacy-work/asylum-europe>

Petycje, które możesz podpisać w celu wsparcia uchodźców:

#withrefugees

Link: <http://www.unhcr.org/withrefugees/petition/>

#standwithrefugees

Link: <https://www.amnesty.org/en/latest/campaigns/2016/05/stand-with-refugees/>

#standasone

Link: <https://www.oxfam.org/en/rights-crisis/stand-one-refugees-and-asylum-seekers>.

DODATEK 1: Zajęcia z użyciem Persona Doll - Lalka AHMEDA

Ahmed Elh-hassan (Persona Doll) ma 7 lat. Pochodzi z Dary w Syrii. Jego ojciec jest menadżerem sieci sklepów sprzedających telefony komórkowe. Studiował na kierunku biznesowym na uniwersytecie w Londynie 20 lat temu. Jego matka jest nauczycielką, a teraz gospodynią domową. Ma 3 siostry: Fatimę (10); Maryam (9) i Alię (4). Ich babcia mieszkała z nimi, ale została zabita w 2012 roku podczas zakupów na targu: wybuchła bomba beczkowa i zabiła wiele osób.

Mieszkali w dużym domu z pięcioma sypialniami, tarasem i ogrodem z drzewami brzoskwiniowymi i morelowymi.

Wszystkie dzieci uczęszczały do szkoły i przedszkola. Ale w 2014 roku szkoła została zniszczona przez kolejną bombę beczkową (na szczęście było to święto państwowe, więc dzieci nie były w szkole).

Rodzina uciekła w 2014 roku wsiadając w autobus do Jordanii, do największego na świecie obozu dla uchodźców. Tam żyli w namiocie, z racji żywnościowych od UNHCR (olej, chleb, sól i fasola). Nie było w tym czasie szkoły ani pracy. Wszyscy byli znudzeni i zestresowani.

Po roku nie było widać końca wojny. Ojciec postanowił udać się do Wielkiej Brytanii i ubiegać się o azyl. Miał tu przyjaciół z czasów studenckich. Poleciał do Turcji i popłynął statkiem do Grecji. Zapłacił za podrobiony paszport, który pozwolił mu polecieć do Wielkiej Brytanii.

Tutaj po 6 miesiącach otrzymał Kartę Pobytu i sprowadził rodzinę. Właśnie przyjechali i Ahmed niecierpliwie czeka na rozpoczęcie szkoły.

Ahmed ma do Ciebie kilka pytań, na przykład: Jaka jest szkoła? Co jesz na obiad? Gdzie chodzisz po szkole? Jakie masz hobby? Co robisz w wolnym czasie?

Zdjęcia wymagane do tej sesji

- Syryjskie miasto przed i po wojnie
- Obóz dla Uchodźców Zaatari
- Wozy żywnościowe UNHCR
- Łódź z Uchodźcami na Morzu Śródziemnym

DODATEK 2: Warsztat z młodzieżą i dorosłymi plan lekcji/zajęć

Cel: Zwiększenie zrozumienia i empatii dla uchodźców

Grupa wiekowa: 8 - Dorośli

CZAS	AKTYWNOŚĆ	WYMAGANE MATERIAŁY
5 minut	Prowadzący rozpoczyna sesję, a następnie prosi dzieci „Wstań, jeśli znasz uchodźcę...” „Wstań, jeśli znasz kogoś z innego kraju...” „Wstań, jeśli ktokolwiek z twojej rodziny urodził się w innym kraju...” „Wstań, jeśli kiedykolwiek podróżowałeś do innego kraju...” „Wstań, jeśli chciałbyś odwiedzić inny kraj...”	Facylitator
5 minut	Czy ktoś może mi powiedzieć „dlaczego ludzie się przeprowadzają?” Zapytaj dzieci o powody i wypisz je w kolumnach. Wyjaśnij, że ludzie zmuszeni do przeprowadzki są zazwyczaj uchodźcami, a osoby, które decydują się na nią (z uwagi na pracę, naukę, miłość) zazwyczaj są imigrantami.	Tablica / kartka papieru z 2 kolumnami „zmuszeni do przeprowadzki” i „przeprowadzka z wyboru”
5 minut	Linia Wartości Prowadzący prosi dzieci, aby stały wzdłuż linii z TAK na jednym końcu i NIE na drugim końcu. Dzieci znajdują miejsce wzdłuż linii w odpowiedzi na takie stwierdzenia jak „Wielka Brytania powinna przyjąć więcej uchodźców”.	
10 minut	QUIZ obalający mity i sprawdzający wiedzę na temat uchodźców	QUIZ
20 minut	Wprowadź przedstawiciela uchodźców lub pokaż filmy, w których uchodźcy opowiadają swoje historie. Zachęcaj do zadawania pytań.	FILMY PRZEDSTAWICIEL UCHODźCÓW
10 minut	Ocena, np. jeśli córka przedstawiciela uchodźców rozpoczynałaby naukę w twojej szkole w przyszłym tygodniu, jaką wiadomość chciałbyś jej przekazać... napisz na kartce i powieś ją na drzewie.	

DODATEK 3: Warsztat dla dzieci z planem lekcji/aktywności

Cel: Zwiększenie zrozumienia i empatii dla uchodźców

Grupa wiekowa: 3-5

CZAS	AKTYWNOŚĆ	WYMAGANE MATERIAŁY
5 minut	Prowadzący rozpoczyna sesję, a następnie mówi do dzieci: „Wstań, jeśli znasz uchodźcę...” „Wstań, jeśli znasz kogoś z innego kraju...” „Wstań, jeśli ktokolwiek z twojej rodziny urodził się w innym kraju...” „Wstań, jeśli kiedykolwiek podróżowałeś do innego kraju...” „Wstań, jeśli chciałbyś odwiedzić inny kraj...”	Facylitator
10 minut	Pozwól dzieciom - indywidualnie - zamknąć oczy, wyjąć coś z plecaka i spróbować zgadnąć co to jest, opisując, jakie jest w dotyku. Zapytaj wszystkie dzieci: co to jest? Co mógłbyś z tym zrobić? Jak myślisz, kto by tego użył? Czy masz coś takiego? Następnie, kiedy wszystko już jest wyciągnięte, zapytaj dzieci co łączy te wszystkie rzeczy? [PODRÓŻ]	„TORBA ROZMAITOŚCI” lub plecak pełen rzeczy, z którymi można podróżować gdyby ktoś nie wracał do domu: dowód osobisty / paszport; pieniądze; telefon; bluza; zdjęcia; apteczka; chleb; butelka wody; książka religijna
5 minut	Czy ktoś może mi powiedzieć „dlaczego ludzie się przeprowadzają?” Zapytaj dzieci o powody i wymień je w kolumnach. Wyjaśnij, że ludzie zmuszeni do przeprowadzki są zazwyczaj uchodźcami, a osoby, które decydują się na nią decydują (z uwagi na pracę, naukę, miłość) zazwyczaj są imigrantami	Tablica / kartka papieru z 2 kolumnami „zmuszeni do przeprowadzki” i „przeprowadzka z wyboru”
20 minut	Przedstaw reprezentanta uchodźców lub Persona Doll, która opowie swoją historię Zachęcaj do zadawania pytań	REPREZENTANT UCHODźCÓW lub PERSONA DOLL
10 minut	Jeśli córka uchodźców rozpoczynałaby naukę w twojej szkole w przyszłym tygodniu, jaką wiadomość chciałbyś jej przekazać... napisz na kartce i powieś ją na drzewie	Papierowe liście do powieszenia na drzewie
10 minut	Jeśli gość warsztatu pisze po arabsku, naucz dzieci jak napisać WITAJ po arabsku	

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

Mladinski center
Trbovlje

STOWARZYSZENIE
ROZWOJU I INTEGRACJI
MŁODZIEŻY

TOPLUM
GÖNÜLLÜLERİ

Global Link
Development Education Centre

Publikacja ta powstała przy wsparciu finansowym Komisji Europejskiej. Wsparcie Komisji Europejskiej przy tworzeniu tej publikacji nie stanowi poparcia dla treści, która odzwierciedla jedynie poglądy autorów, a Komisja nie ponosi odpowiedzialności za jakiegokolwiek wykorzystanie informacji w niej zawartych.